

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN
te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 1sten AUGUSTUS.

Gij doktrineert!

Wij zouden inderdaad druk werk hebben, indien wij al de leugens moesten weerleggen, die de doktrinaire bladen dagelijks, met een ongehoord talent, uitvinden. De leugen is bij die partij eene specialiteit geworden en om voortaan het onbeschofte « gij liegt » niet te zeggen, mag men gerust zeggen; « gij doktrineert. » Het een is het ander.

Dezer dagen heeft *les Nouvelles* een vertelstel opgedischt, dat M. Wasseige, te Blankenberghe geweest, zegt de *Patrie* te Brugge. Hij was dien dag integendeel te Antwerpen. Indien de trein niet op zijn uur vertrok, dan kwam dit dat er te veel reizigers waren die moesten vertrekken en te Dudzele moest de trein in volle veld stil staan bij gebrek van stoom.

Dit geval is zeer natuurlijk; maar de doktrinaire pers vindt er een middel in om iemand te beschuldigen, die er niet bij of omtrent is geweest en eens dat nieuws door een schimpbladzijde uitgedraaid, wordt 't door al de bladen, die beweeren *serieus* te zijn, overgenomen. Als variante op den stelregel van den ouden Voltair: « liegen, liegen maar, » zullen wij dus voortaan zeggen: *doktrineeren maar; er zal toch wel iets van overblijven.* »

Zij gemis van geverde beschuldigingen, zoekt men onwaarheden uit den hoek.
(Handelsblad.)

Buitenlandsch nieuws.

M. Thiers, heeft in de fransche kamer eene redevoering uitgesproken in dewelke hij al zijne liefde uitdrukt jegens den Paus en duidelijk te kennen geeft dat Frankrijk een land dat 36 millioenen katholieken op 37 millioenen inwoners tellt, de zaak van Rome moet ten harte nemen.

De redevoering van het hoofd der Uitvoerende macht der fransche Republiek over 't italiaansch-romeinsche vraagstuk wordt in de groote dagbladen nog veel en verschillend besproken. Naar men verzekert, heeft dezelve in Berlijn eene slechten indruk gemaakt. In hoogere kringen ziet men daarin de bedreiging eener aanranding tegen Italië zoohaast Frankrijk zich sterk genoeg zal gevoelen om dergelijke krijgstoet te ondernemen welken tevens het duitsche keizerrijk gericht zou kunnen zijn, hijaldien Frankrijk bondgenooten zou vinden.

Wat de toekomst verborgen houdt, is God alleen bekend. Het katholieke Frankrijk, welk men niet verwarren moet met het verdorven, zoo hart gestrafte en thans uitgezuiverde Babylon, welk den naam van Parijs draagt, zal ongetwijfeld de zaak van den Paus en den godsdienst blijven ondersteunen door alle mogelijke middelen, en voorzecker zijn M. Thiers en een deel des franschen Staatsbestuur met dezelfde gevoelens bezielde. Op dezen oogenblik zijn zij zelfs in diplomatische onderhandeling met de italiaansche regering voor de bepaalde regeling van den toestand des heiligen Vaders. Maar tusschen deze bemoeiing en eenen oorlog tegen Italië is de afstand hemelsbreed, en het komt ons zeer bevreemdend voor dat in het kabinet van Berlijn zoo veel argwaan en mistrouwen heerschten tegen het ongelukkige en zoo wreed gefolterde Frankrijk.

De zitting des krijgsraads van Versailles is nogmaals uitgesteld. Naar men wil, zal dezelve aanstaanden donderdag geopend worden. Anderen beweren dat M. Thiers besloten heeft daarmede te wachten tot na den afloop des zittings der nationale Vergadering, ten einde tijdens de hepleitingen der processen tegen de gevangenen communisten aan geene ondervragingen en hevige woordenwisselingen in de wetgevende Kamer blootgesteld te zijn.

In afwachting, hebben de kopstukken der verslagen *Commune* en der *Internationals*, en de andere groote helden in moord, brand en plundering, hunne verdedigers gekozen.

Niettegenstaande 't vooruitzicht der gestrengte en billijke straffen, welke tegen de goddelooze aanhangers en aanleiders van den Communisten-opstand uitgesproken zullen worden, duren de brandrampen voort in Frankrijk. De *petrool*-helden zetten hunne gruwelijke misdaden voort.

De schoone Sint-Martenskerk te Périgueux is, in eenige uren tijds, geheel en al de prooi der vlammen geworden; niets is daaruit gered.

Na dat het aartsbischoppelijk paleis van Bourges door 't vuur verslonden was, is dat van Tours in brand gestoken, men weet nog niet door welke booswichten. Het vuur is ontstaan in de kamers van den Aartsbischop en de verliezen zijn er aanmerkelijk.

Het fransche Staatsbestuur is diep ontroerd ten gevolge der nieuwe brandrampen, blijkbaar aangericht door de wraakzucht en den haat der ellendelingen die tot heden nog aan den werkenden arm der gerechtigheid weten te ontsnappen. M. Thiers heeft reeds bevelen doen zenden om den verkoop der petrooliele gestreng te bewaken en alle mogelijke maatregelen te nemen ter ontdekking der snoode brandstichters.

Volgens nieuwe inlichtingen, welke ons van den brand te Bourges toekomen, zou de stadsbibliotheek van het bisschoppelijk paleis niet gered, maar door de alles verslindende vlammen vernield zijn.

De bibliotheek bezat eene rijke verzameling van kostbare boekwerken, die de prooi der vlammen geworden zijn, zoowel als al de kostbaarheden welke aan den bisschop toebehoorden. Het bijzonderste der zeldzaamheden, welke den brand vernield heeft, was het bevel van de uitvoering der doodstraf door Pontius Pilatus uitgesproken tegen Jesus Christus: eene zeldzaamheid welke tot de bijzondere eigendommen der familie de la Tour d'Auvergne behoorde. De kas tot onderstrand der zieke geestelijken gered.

Weldra zullen te Versailles de mannen der *Commune* voor den krijgsraad verschijnen. De zittingen zullen des middags beginnen.

Ziehier de namen der beschuldigten: Assi, Billioray, J.-D. Clément, Champy, Courbet, Descamps, Ferré, Féral, P. Groussat, Jourde, Luller, Lisbonne, L. Parent, Rastoul, Régère, Trinquet, Urbain, Verdure.

Tot nu toe hebben nog niet allen eenen verdediger gekozen. Assi zal verdedigd worden door M. Léon Bigot; Biliorey, door M. Boyer; Clément, door M. Catinéau; Courbet, door M. Lachaud; Féral, door M. Joly (van Versailles); Paschal Groussat, door M. Ch. Lanne; Ulyse Parent, door M. G. Lechevalier; Bastoul, door M. Renaud (van Versailles); Régère door M. Dumont de Bussac; Urbain, door M. André Rouselle; Verdure, door M. Hubert Valleroux.

Onder de personages der *commune*, wie het gelukt was bij de algemeene verwarring te ontsnappen, zal men zich wel herinneren dat Protot genoemd is. Men verzekert dat de gewezen gevolmachtigde van justitie te Parijs verborgen is en 'dat moeder justitie hem achter de hiel en zit.

Baron Stoffel, wiens naam zoo bekend is geworden door zijne rapporten over den militairen toestand in Pruisen (hij was militaire geattacheerde van Frankrijk in Pruisen) heeft die rapporten openbaar gemaakt, welke hij aan het fransche gouvernement richtte, dat echter geen acht sloeg op de waarschuwingen en voorzeggingen van zijnen zending.

In eenen brief, welke als inleiding dient, zegt kolonel Stoffel, dat, om de reden te vinden van het zedelijke en verstandelijke verval in Frankrijk, deze moet gezocht worden in het gemis van eene goede *godsdienstige opleiding*, alsmede in het onderwijs, dat sedert het begin dezer eeuw niets anders is dan eene groote leugen.

Dat onderwijs geeft aan de jeugd enkel verwaandheid.

« Wij, wij zijn, zoo leert men aan de fransche jeugd, de grootste natie der wereld; wij hebben heel de wereld overwonnen; de fransche magistratuur is de grootste; de fransche financiën zijn het best bestuurd; wij hebben de grootste dichters, de grootste geleerden, de grootste kunstenaars; wij, wij zijn het geestigste volk der wereld! enz., enz. »

» En met die valsche denkbeelden bezielde, gaat de fransche jongeling de wereld in. Hij leest de geschiedenis der fransche revolutie, van het consulaat en het keizerrijk en zoo wat romans, die op niets betrekking hebben dan op Frankrijk — en welke romans dan nog! Een Fransman kent niets buiten zijn land; hij kent zelfs geene buitenlandsche taal. Vreemd aan wat er buiten Frankrijk bestaat, heeft hij van 't geen binnenlandsch is, een valsche denkbeeld, omdat zijne opvoeding selve eene leugen is.

» De leugen, zegt baron Stoffel, omvat ons van alle kanten: zij ligt verspreid in onze boeken in onze dagbladen, in onze gesprekken, in onze officiële redevoeringen, op de tribunen en in het gouvernement. Zij ligt in onze zeden,

in onze gewoonten en zelfs in den vorm onzer taal. Men maakt hier misbruik van lofreden. In de pers, in de Kamer, deelt men zonder onderscheiding de benamingen uit van *groot burger*, van *doorkuchtigen generaal* — en dit aan mannen, die geen ander bagage hebben dan het pakke van bewezen dienst.

» En dit duurt reeds verscheidene geslachten voort. »

Inderdaad, dat is de waarheid. De *fameuze* verlichting heeft van den Fransman een twijfelziek of een godverloochenend en in zijne wereldsche opvoeding en verwaand, dwaas en eigenlijk dom schepsel gemaakt, een schepsel, dat zich boven iedere natie geloof en met schouder-ophalen van God spreekt. De waarheid werd echter genoeg gezegd, of liever de waarheid werd niet geloofd.

De groote gebeurtenissen van 1870 en 1871 hebben eindelijk het fransche tooneelkraam in duigen geslagen; zij hebben doen zien wat Frankrijk is en waarheen een toestand van zaken zoals deze, geleiden moet. Zal die uitslag eene weldoende waarschuwing voor het verfranschte gedeelte van België zijn? Wij hopen het.

Sedert men begonnen is met de ondervraging der communisten, die te Versailles, Satory, enz. gevangen zitten, zijn reeds 9050 in vrijheid gesteld, terwijl 1980 onder de zoogenaamde interessanten op den dag der terechtstelling voor de militaire jury's een gunstig getuige opkomt, wordt ook hun de vrijheid weergegeven.

De ijzeren-weg tusschen St-Jean en St-Michel de Mavrienne is op eene lengte van 1400 meters door een hevige onweder opgebroken. Hoe lang het hermaken zal duren, is nog moeilijk te bepalen. Wat echter het ergste der zaak is, de correspondentie over Frankrijk met Italië zoowel als die der Oost-Indië (hij Brindisje) is onderbroken. Vrijdag avond, in plaats van zaterdag, heeft tot nader orde de laatste verzending van brieven uit Parijs naar de Oost-Indië plaats gehad.

DE GEVANGEN COMMUNISTEN.

Charles Lullier heeft M. Emm. Arago tot advocaat gevraagd, doch het is meer dan waarschijnlijk dat deze niet aanvaardt zal.

Honderd vijftig getuigen ten laste en ter ontlasting zullen donderdag gedagvaard worden.

Morgen ook zullen de verdedigers de vrijheid hebben in de griffie kennis te nemen van al de stukken der processen.

Een vertoeg van al de wendingen der *Commune*, sedert 18 maart tot aan de ontlopping, zal gedaan worden door M. Grimal, commissaris des gouvernements, bij den aanvang der zitting. Dan zal de lezing des verslags of des beschuldigingsakts komen en eindelijk de lezing der processtukken.

Ferré heeft geen verdediger gewild. Hij heeft het zelfde stelsel als te Blois genomen; hij antwoordt op geene enkele vraag. Wanneer men eenen getuigen voorbracht, keerde hem den rug toe.

Paschal Groussat volgde gedurende 't onderzoek insgelijks het stelsel der stilzwijgenheid; hij was beleefder en betaamlijker, wanneer men eene getuige voor hem bracht, maar hij antwoordde niet meer dan Ferré.

Fossé, de aide-de-camp van Assi, zal in eene andere reeks optreden. Men had ten onrechte gezegd, dat hij in degene van 31 juli zou verschijnen.

WAARHEID.

Ziehier een tamelijk kurieus geval uit de laatste dagen der *Commune* door *la Vis Parisienne* medegedeeld: Den 23 mei trachtte de tabakverkooper van de *Quai de l'École* zijnen winkel van de plundering te bevrijden; hij schreef op een stuk papier: *gestolen ter oorzaak van overlijden*. Daarna begon hij den plakbrief op de vensterblinden vast te maken. Hij had pas de laatste streek met zijn gegomden borstel gegeven of niet! daar vliegt een kogel en strekt hem dood neêr.

Rusland.

De deportatie naar Siberië heeft, evenals de meeste russische instellingen, onder den tegenwoordigen keizer een groote verandering ondergaan. Sedert 1867 ziet men niet meer die vreeselijke processies van geboeide gevangenen, die als eene kudde vee door bereden kozakken voortgedreven werden.

De veroordeelden gaan langs de spoorwegen tot aan de Wolga en worden verder per water vervoerd, behalve eene kleine streek door de bergen, die Europa van Azië scheidt en waar

karren gebruikt worden.

De drijvende gevangenen, waarin de gevangenen op de rivieren de reis maken, zijn groote vaartuigen, door stoombooten gesleept. Deze vaartuigen zijn zeer goed ingericht.

Benedenleeks, eene lichte en goed verlichte ruimte, is de algemeene gevangenskamer. De wachtkamer, het bureel en eene keuken beslaan minder dan een derde van het dek.

Het overige gedeelte van 't dek vormt eene ruime kooi; ijzeren stijlen dragen een dak van plaats-ijzer, en tusschen de stijlen is een net van dik, gelochten ijzerdraad. Deze drijvende gevangenen zouden zeer goed zijn, wanneer zij niet zoo opgepropt vol waren. Ook de gevangenen onderweg zijn meestal te klein, zoodat er een onbeschrijflijke stiklucht heerscht.

Wanneer men een oog door het traliewerk van zulk eene kooi werpt, ziet men een merkwaardig schouwspel. De meeste veroordeelden dragen de vil bruine gevangenis-kleding met de letters S. I. B., op den rug met geel ingenaaid. Maar velen dragen ook hun eigen kleeren.

De meesten hebben goede laarzen, die lunno enkels tegen de vrijwing der boeien beschermen, anderen dragen de nationale schoenen van lindschors. Slechts die tot dwangarbeid veroordeeld zijn dragen eene ketting, die om de enkels en in het midden door een riem aan den gordel vastgemaakt is.

Te midden der mannelijke gevangenen ziet men groepen vrouwen en kinderen. Twee derden der vrouwen zijn ook veroordeelden, de overige en de kinderen zijn passagiers.

Het russische gouvernement verleent, om de emigratie aan te moedigen, vrijen overtocht aan de families van hen, die naar Siberië gedeporteerd worden.

In 1860 werden 6000 mannelijke gevangenen vergezeld door 326 vrije vrouwen met 561 kinderen, terwijl met 700 gevangenen vrouwen slechts 4 vrije mannen megingen.

Het nieuwe stelsel van vervoer heeft zijn ontstaan te danken aan den ondernemingsgeest van een russisch koopman, evenals de meeste russische kooplieden een boerenzoon. Hem behooren al de gevangenis-vaartuigen en sleepbooten toe. De booten nemen ook passagiers en goederen mede en behooren tot de besten in Rusland. Slechts een gedeelte der gevangenen gaat tot Tomsk.

Op verschillende standplaatsen aan de rivieren worden er aan land gezet, om over de Wester-districten van Siberië verdeeld te worden. De afstand van de stations naar de plaats van bestemming wordt te voet afgelegd. De plaatsen, waar de gevangenen overnachten, zijn meestal onoverdragelijk vuil. De geleiders zijn gewoonlijk menschelijk en niet onvatbaar voor foeten. Slechts de Polen lieten zich soms tot tegenstand verleden, die gruwzaam streng gestraft wordt.

Eene merkwaardige russische instelling, de *artel*, draagt veel bij om het lijden der gevangenen te verzachten. Wanneer eenige russische boeren eene tijdlang samenwerken, vormen zij spoedig eene vereeniging met een verkozen hoofd en gelijke rechten en plichten voor alle leden. Het komt nooit voor, dat zij elkander ontrouwen worden.

De veroordeelden vormen ook zulke genootschappen en breken nooit de eens afgelegde beloften. Wanneer er een zijn woord voor een medelid verpand, vertrouwen de geleiders er zelfs op. Het hoofd bestuurt al het geld, doet de inkoop en geeft den geleiders hunne foeten. Uit de vaartuigen is het ontvluchten onmogelijk; maar zij die te voet gaan, hebben meer kans. Ook uit de verbanningsplaatsen maken velen zich uit de voeten. West-Siberië en Oost-Rusland is vol onvluchte gevangenen.

BIJNA LEVEND BEGRAVEN.

Eene zonderlinge gebeurtenis is te Rybinsk voorgevallen, op 6 juli. Men droegt eene lijkst naar het kerkhof van Prokrovsk, toen eensklaps, halfweg gekomen, de lijkst van zelve openging, zoodat het eerst scheen. Maar welhaast zag men de zoogezegde overledene, 't was eene vrouw, welke men meende te begraven, — rechtstaan en uit de kist springen onder het slaken van ijzelijke kreten. De ongelukkige verloor het bewustzijn en men heeft haar naar het naburig politie-bureel gebracht.

Engeland.

Brand van het stoomschip *Willem III.*

In den nacht van 19 tot 20 dezer is de pakethoot *Willem III*, toebehoorende aan de maatschappij der hollandsche scheepvaart en welke de eerste reis naar de Oost-Indië ondernam, eensklaps de prooi der vlammen geworden, bij het verlaten van het Kanaal. Gelukkig zijn de passagiers en matrozen kunnen gered worden.